

Wampex 2018 – Drentsche Bikkelaars

Vrijdag 30 november is het eindelijk zover voor ons: de Wampex waarvoor wij als groep best goed getraind hebben. Met regelmaat samen wandelen, kletsen en voorbereiden. Hoe dichter het tijdstip van vertrek komt, hoe hoger de spanning en het adrenaline-niveau.

Om 13.30 vertrekt de eerste deelneemster, dit is ons 5^e jaar met een volledig uit dames bestaand team (wel wat wisselende samenstelling, vanwege zwangerschappen en blessures), onderweg 3 anderen oppikkend. Het 4^e teamlid rijdt rechtstreeks naar mijn huis en met 2 auto's naar Ureterp.

Daar gaan we eigenlijk meteen met de borden, videoroute en pc-route aan de gang. Een goede zet, want een half uur later is het al dringen voor de borden.

Om 15.55 staan we (met ons eigen bord) klaar voor de foto, en nog 5 minuutjes later kunnen we van start. Route 1 is niet zo moeilijk, die was ook op de video te zien. Route 2, met foto's levert niet veel problemen op. Voor ons althans, een voorgaande groep liep eerst de verkeerde kant op (of hadden zij de andere route?) Route 3, gesponsord door de Rabobank, is ook eenvoudig. Route 4 met de rode pompeblaeden is opletten, gelukkig hebben we het knipogende blaadje in de smiezen en gaan we de andere kant op (mèt juiste letter). Het bruggetje lijkt eng, maar blijkt goed stevig. Het eier-zoeken gaat flitsend, alleen heeft de groep niks aan mij met mijn weigerende kompas. Gelukkig heeft nog een teammaatje een kompas mee, en een 3e lid heeft vlug een kompas-app op haar telefoon gezet. Route 6 gaat via de pompeblaeden naar het skûtsje. Erg mooi gedaan, en wij kunnen wel lachen om de brutale koeien-dames. Route 7 weer met kompaslezen.

Route 8, Hollands hoop, wat mooi gedaan! Wel spannend om met een zakje wiet (rook lekker kruiderig) bij een vreemd huis aan te bellen en te cashen.

De euroroute is weer met kompas, het gaat steeds makkelijker, al blijkt de leesbril wel nodig. Route 10, de rode reflectoren, dat lukt. En route 11 blijkt dit jaar ook goed te doen. Route 12 met de hartjes, moet nog steeds wennen aan de op de kop hangende hartjes.

De grote kentekenplaatroute (13) is prima te doen, en dankzij vriendelijke post-ers worden we de goede kant opgestuurd en is het domweg hoogspanningskabels volgen tot paal 54.

Dan komen we bij de Wizard of Oz. We wanen ons meteen in een heel andere wereld, met slechte en goede heksen, een wat domme stroman, die ons uiteindelijk wel goed aflevert. Bij de tovenaar aangekomen begint die een heel verhaal over de kaart die van ons is, maar hij niet geeft. Dan pakken we hem wel af. Wel even zoeken hoe we die moeten lezen, maar als ik probeer er doorheen te kijken, zien de anderen iets door mijn lampje. Dan nog even overleg welke kant we op moeten, we zitten immers nog in het magische land. Via de juiste weg de tent verlatend pikken we de magische route op.

Aan het eind van de regenboog begint de klokkenroute. Hier verliezen we kostbare minuten, doordat we zitten te klungelen met de kleine en grote wijzers, en het

meedraaien van het horloge. Nadat we dat hebben uitgevogeld, gaat het weer rap. Bij route 18 zien we wat groepen de mist in gaan (er staat een draakje de verkeerde kant op, terug dus en de andere kant op, *gniffel gniffel*). De striproute is niet moeilijk, je moet hem alleen even door hebben. Route 20 en 21 gaan ook goed. Route 22 begint goed, maar bij het bruggetje missen we Saturnus, hadden we tóch de brug over moeten gaan (maar die was zo wiebelig). Samen met een ander teamlid loop ik terug naar de brug, zien daar Saturnus, maar Uranus missen we (samen met onze enige ontbrekende letter?). De QR route is niet moeilijk. Van de Navo route had ik wel de namen en de vlaggen genoteerd, maar niet de afkortingen, ik denk dat we dit desondanks wel goed hebben gedaan.

Dan zijn we al bij de shortcut. Huh, nu al? Net als in het boekje staat: wij doen NIET aan de short-cut, maar de chocopost kunnen we al wel bijna ruiken! Via de pestroute en een bruggetje komen we bij de sudoku-route. Ik ga als eerste over de brug, en al wachtend op de rest van het team los ik de sudoku op. Al kompaslopend gaan we weer verder. De groene route is voor ons idee erg lang, en de geur van chocola raken we al bijna kwijt. De oleaat levert geen problemen. Route 29 is omgedraaid, we beginnen bij de laatste flippo. Bij de post worden er even droge sokken aangedaan, pleisters geplakt en wat gegeten. Hier moet en in de lucht worden gefietst. Teamlid Margreet en ik kijken de kunst af bij een ander team. Zij komen er al snel achter dat de fiets opgehesen moet worden, maar ze krijgen met hun 2 niet de 3^e hoog genoeg. Ik bied aan ze te helpen, op voorwaarde dat ze de aanwijzing delen. Ik help hijsen, de man op de fiets roept de aanwijzingen door naar Margreet, die ze opschrijft. De man weer laten zakken, de aanwijzingen doorgegeven en afscheid genomen. Nu is route 30, de (gehusselde) video route, geen probleem en zonder problemen komen we bij de grote gele route. De dartsroute levert geen problemen, al wordt het rekenen wat lastiger naarmate we langer op pad zijn. Na het volgen van de chocoroute zijn we dan eindelijk bij de chocopost! Ruim 20km op de teller, even zitten, rusten en plassen, bedankt voor de appeltjes, drop en chocomel! Dan vlug weer verder, van stil zitten wordt je toch echt stijf. De maanstanden vormen geen probleem, kleintje wit ook niet. Bij route 36 gaan we op zoek naar een neergestort vliegtuig. Route 37 is makkelijk te vertalen, behalve de titel. Waar staat Bsinechjerode nou voor?

Bij de hoogspanningsmast nemen we een korte pauze, verorberen we wat kipspiesjes en proosten we met de traditionele flesjes Mümmelman. We roepen een voorbijlopend team toe dat ze een letter missen (die er niet is, maar bieden de teruggelopen jongen wel een kipspiesje aan (een lolletje op zijn tijd moet kunnen toch!) Via de vuistbijlen (ik kon niet laten even te voelen, maar het zijn gewoon platte plaatjes) komen we bij Rudolf (het rendier) aan. Dan gaan we poeptonnetjes zoeken. Erg grappig gedaan, die drollen in cijfervorm!

Via de videoroute komen we om 01.52 binnen.

We blijken maar 1 letter te hebben gemist, staan op de 66^e plek (van de 112 gestarte groepen), en zijn maar 1 minuut langzamer dan het snelste damesteam (ik telde er 8, waarvan er 4 de lange route gelopen hebben). Volgend jaar gaan we weer voor het snelste damesteam!

Bedankt weer voor de goed verzorgde, gezellige en superleuke Wampex!

Team Drentsche Bikkelaars – Petra, Marlon, Margreet, Mariëlle, Els en Riëtte